

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 618. Quinam prohibeantur testari ob conditionem personæ citra respectum ad delictum & poenæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

supplicium, dum eorum delictum tale, ob quod illorum bona non confiscantur, testamenta condant & hæredes instituant. Imol. *inc. ingrediensibus. h. t. n. 30. in fine.* Clar. *l. c.* qui etsi dicat se credere, quod talia testamenta de jure nihil valeant; addit tamen se putare, ab eâ consuetudine non recedendum, de hac observantia testatur Lauterb. *cit. §. 29.* eamque apud illum probant Carpz. *pr. crim. q. 135. n. 22.* Rich. *p. 1. decis. 75. n. 2. Sc.* quin non tantum consuetudine, sed & hodierno jure id illis concedi cum Saliceto in *Auth. sed hodie. c. de donat. inter vir. & mulier. n. 2.* docent plures, & tenere videntur Dian. *Tóm. 4. tr. 3. de casib. occurrent. temp. mort. citatis aliis.* de Lugo. *cit. n. 72. dum per cit. Auth. & Novell. 22. c. 8.* ob nullum amplius delictum quis efficiatur servus pœnæ, nec damnatum comitetur confiscatio bonorum, excepto crimine læsæ majestatis, attendenda tamen circa hæc statuta & consuetudo locorum, ut Laym. *L. 3. tr. 5. c. 3. n. 2.*

Quæst. 618. Quinam prohibeantur testari ob conditionem personæ citra respectum ad delictum aut pœnam.

1. Resp. Primò: mancipia seu servi propriè tales testamentum facere non possunt. *L. 16. §. 19. ff. qui testam. fac. poss. can. §. caus. 13. q. 2. & ibi gl. v. contradicat.* quæ tamen observat, eos in multis locis ex consuetudine relinquere saltem posse peculium, quod habent. Sed neque eorum testamentum factum tempore servitutis valet seu convalescit, etiam si postmodum liberi facti; quia factum à non habente legitimam voluntatem. de Lugo. *cit. d. 24. n. 65.* Imò neque factum tempore, quo revera liberi, ipsis id ignorantibus, vel de eo dubitantibus, Lugo. *ibid.* juxta *L. filiusfamilias. & l. qui testamento domini. & seq. ff. qui test. fac. poss.* Valeret tamen eorum testamentum ad pias causas, si verè liberi erant, dum faciebant illud. Idem cum Molin. *d. 137.* Dixi tamen: *servi propriè tales*: quales quia non sunt homines dicti propriè Leibigenæ (qui etsi in locis aliquibus durè tractentur, sunt tamen liberi & ingenui) præscindendo à quarundam patriarum consuetudine (de quibus videri potest Lauterb. *l. c. §. 25.*) testamenta facere possunt.

2. Resp. Secundò: capti ab hostibus etiam bello justo, in captivitate testamentum facere nequeunt. *L. 8. ff. qui testam. fac. poss. §. fin. Inst. quib. non est perm. Molin. de Lugo. ll. cit. Lauterb. §. 23.* eò quòd statim, ac capiuntur, fiunt servi capientium. Covar. *in relect. c. peccatum. p. 2. §. 11.* Neque convalescunt, iis postliminio à captivitate liberatis. *cit. l. 8. §. fin.* cum jus postliminii locum tantum habeat in iis, quæ existerunt ante captivitatem. Lauterb. *l. c.* Arg. *L. 19. ff. de capt. & postlim. revers.* His non obstante, quòd facti in captivitate ab illis codicilli valeant juxta *L. 12. §. 5. ff. eod.* Nam Captivus ante captivitatem testamentum fecit, quo confirmantur codicilli postea apud hostes facti. Lauterb. *§. 23.* Unde jam etiam valent eorum testamenta ante captivitatem facta, sive testator post recuperatam libertatem moriatur, sive adhuc existens in captivitate. de Lugo. *l. c.* Reiffenst. *h. t. n. 299.* juxta citata jura. Verumtamen dicta locum non habent in captivis, qui capiuntur in bello, etsi justissimo, gesto inter Christianos, quia hi non fiunt servi capientium, sed ingenuitatem retinentes, detinentur solummodo, usque dum per mutationem vel solutâ certâ pecuniâ dimittantur. *L. 21. §. 1. ff. de capt. & postlim. revers. & consequenter in*

ea captivitate constituti testamentum facere possunt. & licet contrarium dicatur à Lauterb. *§. 24.* & alijs de captis à Turcis & alijs Barbaris, plures tamen cum Covar. *l. c.* citante Abb. & Bartol. sentiunt, nec illos reipsa servos, etsi ab iis pro talibus habeantur, tractentur; eò quòd Turcæ similesque contra Christianos ex odio Christiani nominis bellum gerant injustum, è contra verò capti à Christianis Turcæ servi Christianorum efficiuntur, ut cum Schneidvvyn *ad §. penult. Inst. de jur. person.* Reiffenst. *h. t. n. 301.* quia hi contra Turcæ bellum justum gerunt; tum etiam quia jure rationis utuntur, habendo captos infideles pro servis, qui Christianos pro talibus habent.

3. Resp. Tertio obfides (quales dicuntur, qui publicarum conventionum firmandarum causa ab una parte traduntur alteri parti pignoris loco) in tali statu testamentum facere prohibentur per *L. 31. ff. de jure fisci. & L. 11. ff. qui testamentum facere poss.* nisi id iis specialiter permittatur. Lauterb. *§. 24.* etsi libertatem non amittant, nisi postquam à parte obfides dante pacta non servantur. Idem potiore jure dicendum de transfugis. Lauterb. *l. c.* quippe qui, etsi apud hostes non sint captivi, nec apud suos servi, justamen civitatis amittunt, *L. 14. ff. ex quib. caus. Maj. L. 17. & 19. ff. de captiv. & postlim. revers.* & ut rei læsæ majestatis damnantur. *L. 3. §. 10. ff. de re milit.*

Quæst. 619. Peregrini an & qualiter testari possint.

1. Resp. Primò: tametsi olim apud Romanos peregrini prohibebantur testari. per. *L. 1. c. de hered. inst. & L. 17. §. 1. ff. de pœn.* quia exteri à Romanis habebantur quasi pro hostibus, ut apud Lauterb. *§. 26.* Grot. *de jurc belli & pacis L. 2. c. 6. in fin.* id tamen jure novo per Frideric. Imper. in *Auth. omnes peregrini. c. comm. de suces.* immutatum, licet etiam hodie in nonnullis locis, puta Hispania, Anglia, Italia, Gallia, teste Lauterb. *l. c.* peregrinis (exceptis tamen, qui in Gallica Academia Albo studiorum sunt inserti, ut apud eundem Rebuffus. Christianus) adempta facultas testandi; id tamen in Imperio & alibi locum non habet. Brunem. *ad cit. Auth. omnes peregr. num. 6.* Reuffner. *de testam. p. 2. c. 54. n. 3. & c.* Sed liberè testari possunt, juxta limitationem tamen mox subjungendam.

2. Resp. Secundò: debent tamen peregrini servare solennitates locorum, ubi testamentum condunt. *L. 6. ff. de evict. L. 9. c. de testam.* valent tamen extra territorium seu locum habitationis in loco, ubi minor solennitas requiritur, quò ad bona omnia ubicunque sita, licet ibidem facta non valissent. Gail. *L. 2. obs. 123.* Belfold. *p. 2. conf. 34. num. 8.* Carpz. *7. F. p. 3. c. 6. def. 12.* Sabelli. *sum. tr. v. testam. n. 22.* & alii quos citat & sequitur Lauterb. *§. 27.* item Delbene *de immunis. Eccles. c. 11. du. 1. sect. 7. num. 4.* Muller. *in struv. ad ff. qui testam. fac. poss. ib. 15. lit. y.* modò statutum non sit restrictum ad civis loci, & modo testator in fraudem juris patrii se non contulerit aliò, ubi minor solennitas requiritur. Lauterb. *l. c.* Unde etiam ex Mevio *ad jus Lubecens. p. 2. tit. 1. a. 16.* ait, jure Lubecensi testamentum in peregrinatione extra necessitatem factum non valere. uti etiam Strick. *tr. de cautel. testam. c. 15. §. n. 15.* negat testamentum extendi posse ad bona ejus loci, in quo testator est inhabilis.

Quæst.